בבית המשפט המחוזי
<u>בתל אביב</u>

נחתם ביום 28.10.2021

<u>התובע</u>:
שמעון אלבאז, ת"ז 059580688
מרח' איינשטיין 39, חיפה
טל': 050-7494990
ע"י ב"כ עו"ד תום שנפ (מ"ר 71601)
ו/או שני רחמים
שנפ ושות' עורכי דין
מרח' נח מוזס 2, ראשון לציון
[טל': 050-8550611; פקס: 077-5558781]

- נ ג ד -

<u>הנתבעת</u>:
וואלט אנטרפרייזס ישראל בע"מ, ח"פ 515887156
מרח' אלנבי 113, תל אביב

<u>כתב תביעה</u>

במסגרת חוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006

מהות התביעה: צרכנית, כספית;
סכום התביעה האישית: 72.79 ₪;
סכום התביעה הייצוגית: 35,000,000 ₪ (הערכה ראשונית בלבד).
אגרה לתשלום: 5,544 ₪ במועד הגשת התביעה (לפי פרט 11ב לתוספת לתקנות אגרות).

התובע, שמעון אלבאז (להלן "**התובע**"), מתכבד בזאת להגיש כתב תביעה זה, כחלק מהבקשה להכיר בתובענה האישית שלו כנגד הנתבעת, וואלט אנטרפרייזס ישראל בע"מ (להלן "**הנתבעת**"), כתובענה ייצוגית, כמפורט בהרחבה בבקשה עצמה.

הזמנה לדין

הואיל ומר שמעון אלבאז, הגיש כתב תביעה זה נגדך, לצד בקשה לאישור תובענה ייצוגית, הנך מוזמן להגיש תשובה לבקשה בתוך תשעים ימים מיום שהומצאה לך הזמנה זו.

לתשומת לבך, אם לא תגיש תשובה לבקשה לאישור אזי לפי תקנה 130 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018, תהיה לתובע הזכות לקבל פסק דין שלא בפניך.

תמצית הטענות

תיאור תמציתי של בעלי הדין

1. התובע, מר שמעון אלבאז, הנו אזרח ישראלי, צרכן מן היישוב.

2. הנתבעת, וואלט אנטרפרייזס ישראל בע"מ, הנה חברה בע"מ, המאפשרת רכישה של מוצרים שונים ומשלוחם עד לבית הלקוח, באמצעות אפליקציית WOLT, או באתר האינטרנט של החברה תחת הכתובת https://wolt.com/he (להלן "**האתר**").

תקנון הנתבעת, מצ"ב כנספח 1.

הסעד המבוקש (באופן תמציתי)

3. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות כדלקמן:

א. צו עשה המורה לנתבעת להסיר לאלתר מהאפליקציה ו/או מהאתר את כל המוצרים אשר אינם מסומנים במחיר ליחידת מידה, בניגוד להוראות החוק והתקנות, לפי העניין;

ב. צו מניעה המורה לנתבעת לתקן את דרכיה, ולהימנע מהמשך מכירתם בעתיד של מוצרים ללא סימון מחיר ליחידת מידה, בהתאם להוראות החוק והתקנות, לפי העניין;

ג. פיצוי כספי בגין הנזקים הממוניים והבלתי ממוניים אשר נגרמו לחברי הקבוצה כמתואר בבקשה זו. כאמור, הנזק המצרפי אשר נגרם לתובע ולחברי הקבוצה, מוערך, בשלב זה, ב-35,000,000 ₪.

תמצית העובדות הנחוצות לביסוסה של עילת התביעה

4. עניינה של תובענה זו הוא בהפרה סדרתית, בוטה, ויסודית, של הנתבעת, את תקנות הגנת הצרכן (מחיר ליחידת מידה), התשס"ח-2008 (להלן "**תקנות מחיר ליחידת מידה**" ו/או "**התקנות**") בדבר "**חובת הצגת מחיר ליחידת מידה**".

כפי שנראה להלן, הנתבעת מתעלמת מהוראות הדין בעודה נמנעת – באופן מוחלט – מסימון מחיר המוצרים הנמכרים על ידה ליחידת מידה, באופן המקשה על ציבור הצרכנים לערוך השוואה של המוצרים.

זאת ועוד, וחמור מכך, במספר לא מבוטל של מקרים, הנתבעת נמנעת כליל מציון משקלם של המוצרים הנמכרים על ידה, באופן שמאיין, הלכה למעשה, את אפשרותם של ציבור הצרכנים לבצע חישוב זה בעצמם, אלא בדיעבד.

<u>העובדות המקנות סמכות לבית המשפט</u>

5. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית לדון בתביעה זו נוכח העובדה כי עסקינן בתביעה ייצוגית בסכום העולה על 2,500,000 ₪. כמו כן, לבית המשפט הסמכות המקומית לדון בתביעה זו, בשים לב למקום מושבה של הנתבעת.

פירוט הטענות

א. הרקע העובדתי

6. ביום 6.10.2021, בעת ביקור אחיו בעיר רמת גן, הוריד התובע את אפליקציית WOLT של הנתבעת, על מנת להזמין מספר מוצרי מזון. הנתבעת מאפשרת רכישה מספקים שונים, והתובע בחר לרכוש מהספק 'סופר יודה', אשר הופיע בראשית הרשימה.

7. כבר עתה יודגש, כי מכירת המוצרים, והתשלום בגינם מתבצעים באופן ישיר על ידי הנתבעת עצמה, ולא על ידי הספקים השונים – כך, כל ההתקשרות ממועד ההזמנה, עד התשלום, וקבלת המוצרים, מתבצעים מול הנתבעת בלבד, וללא קשר לספק עצמו.

8. בעודו גולש באפליקציה, התובע נתקל בשלל מוצרים המוצעים למכירה על ידי הנתבעת, בגדלים שונים, ובמחירים שונים. התובע התקשה להחליט מהי הקניה המשתלמת עבורו, עבור כל מוצר ומוצר, מכיוון שהנתבעת לא טרחה לציין את מחירם של המוצרים השונים הנמכרים על ידה ליחידת מידה.

9. בלית ברירה, רכש התובע מספר מוצרים כדלקמן:

- טחינה 125 גרם, במחיר של 5.90 ₪;
- חצילים במיונז 125 גרם, במחיר של 5.90 ₪;
- מתבל עגבניות 550 גרם, במחיר של 13.90 ₪;
- דבש טהור 350 גרם, במחיר של 23.90 ₪;
- דוריטוס 55 גרם, במחיר של 5 ₪;
- תפוצ'יפס 50 גרם, במחיר של 5 ₪;
- מלח 250 גרם, במחיר של 6.50 ₪;
- פחית פאנטה שלא צוין משקלה, במחיר של 6 ₪.

העתק עמודי המוצרים שנרכשו על ידי התובע, מצ"ב כנספח 2.

חשבונית מס מיום 6.10.2021, מצ"ב כנספח 3.

10. רק לאחר שקיבל את המוצרים כאמור, התובע גילה כי הקנייה אותה ביצע לא הייתה משתלמת בלשון המעטה. בחישוב שביצע במחשבון גילה התובע את המחיר ליחידת מידה עבור כל המוצרים כדלקמן:

טחינה:

המוצר	גודל המוצר	מחיר המוצר	המחיר ל-100 מ״ל
המוצר שנרכש	125 גרם	5.90 ₪	4.72 ₪
המוצר המקביל	400 גרם	11.90 ₪	2.95 ₪

חצילים:

המוצר	גודל המוצר	מחיר המוצר	המחיר ל-100 מ״ל
המוצר שנרכש	125 גרם	5.90 ₪	4.72 ₪
המוצר המקביל	400 גרם	11.90 ₪	2.95 ₪

מתבל עגבניות:

המוצר	גודל המוצר	מחיר המוצר	המחיר ל-100 מ״ל
המוצר שנרכש	550 גרם	13.90 ₪	2.52 ₪
המוצר המקביל	750 גרם	17.90 ₪	2.38 ₪

דבש:

המוצר	גודל המוצר	מחיר המוצר	המחיר ל-100 מ״ל
המוצר שנרכש	350 גרם	23.90	6.82 ₪
המוצר המקביל	400 גרם	25.90	6.47 ₪

דוריטוס:

המוצר	גודל המוצר	מחיר המוצר	המחיר ל-100 מ״ל
המוצר שנרכש	55 גרם	5 ₪	9.09 ₪
המוצר המקביל	185 גרם	9.90 ₪	5.35 ₪

תפוצ׳יפס:

המוצר	גודל המוצר	מחיר המוצר	המחיר ל-100 מ״ל
המוצר שנרכש	50 גרם	5 ₪	10 ₪
המוצר המקביל	200 גרם	14 ₪	7 ₪

מלח:

המוצר	גודל המוצר	מחיר המוצר	המחיר ל-100 מ״ל
המוצר שנרכש	250 גרם	6.50 ₪	26 ₪
המוצר המקביל	500 גרם	8.90 ₪	17.80 ₪

פאנטה:

המוצר	גודל המוצר	מחיר המוצר	המחיר ל-100 מ״ל
המוצר שנרכש	לא צוין (בדיעבד התברר שמשקלו 330 גרם)	6 ₪	19.98 ₪
המוצר המקביל	500 גרם	6.5 ₪	13 ₪

העתק המוצרים המקבילים, מצ״ב כנספח 4.

11. כך יצא כי הנזק שנגרם לתובע הנו כדלקמן:

טחינה – 1.77 ₪ עבור כל 100 מ״ל שרכש, וסה״כ 2.21 ₪;

חצילים – 1.77 ₪ עבור כל 100 מ״ל שרכש, וסה״כ 2.21 ₪;

מתבל עגבניות – 0.14 ₪ עבור כל 100 מ״ל שרכש, וסה״כ 0.77 ₪;

דבש – 0.35 ₪ עבור כל 100 מ״ל שרכש, וסה״כ 1.22 ₪;

דוריטוס – 3.74 ₪ עבור כל 100 מ״ל שרכש, וסה״כ 2.05 ₪;

תפוציפס – 3 ₪ עבור כל 100 מ״ל שרכש, וסה״כ 1.5 ₪;

מלח – 8.2 ₪ עבור כל 100 מ״ל שרכש, וסה״כ 20.5 ₪;

פאנטה – 6.98 ₪ עבור כל 100 מ״ל שרכש, וסה״כ 23.03 ₪;

סה״כ הנזק עבור התובע ברכישה זו עומד על **52.79 ₪.**

12. התובע חש תסכול ומבוכה, כאשר גילה את הנתונים האמורים ואת העובדה כי ביצע רכישות שאינן משתלמות, נקוט לשון המעטה. בהתאם לכך, התובע בדק, ומצא, במספר הזדמנויות שונות, כי בכל המוצרים הנמכרים על ידי הנתבעת, של כל הספקים שאת מוצריהם היא מציעה ומוכרת, אין סימון מחיר ליחידת מידה.

תיעוד לדוגמה של מוצרים ללא מחיר ליחידת מידה, מצ״ב כנספח 5.

13. למען הסר ספק יודגש – **המדובר על מספר דוגמאות בלבד**. למעשה, התובע גילה כי בצמוד לכל המוצרים הנמכרים על ידי הנתבעת, אין כלל מחיר ליחידת מידה, בניגוד מוחלט להוראות החוק והתקנות בעניין.

14. זאת ועוד, לגבי חלק נכבד מהמוצרים הנמכרים על ידה, הנתבעת אף אינה טורחת לציין את משקלם, באופן בו התובע (ויתר הלקוחות) אינו יכול לדעת מה משקל המוצר, והאם קנייתו משתלמת, אם לאו, ובוודאי שאינו יכול לחשב את מחירם ליחידת מידה, אלא בדיעבד.

תיעוד לדוגמה של מוצרים ללא משקל, מצ"ב כנספח 6.

15. להשלמת התמונה יוער, כי מבדיקה שביצע התובע עולה, כי הספקים השונים שאת מוצריהם מוכרת הנתבעת, דווקא כן עומדים בהוראות החוק והתקנות כאשר הקניה מתבצעת ישירות מהם, ומציינים את המחיר ליחידת מידה בפלטפורמות שבשליטתם.

16. כך למשל, אם התובע היה מזמין ישירות מהספק 'סופר יודה', באתר האינטרנט שלו (superyuda.co.il), הוא היה מקבל את כל הנתונים הדרושים לו לצורך ביצוע הזמנה נבונה ומשתלמת, לרבות מחיר המוצרים ליחידת מידה, ולא כפי שנעשה כאשר ביצע את ההזמנה באמצעות הנתבעת.

תיעוד לדוגמה של מוצרים מאתר 'סופר יודה', מצ"ב כנספח 7.

17. הדברים נכונים גם לספקים אחרים.

תיעוד לדוגמה של מוצרים מאתרים של ספקים אחרים, מצ"ב כנספח 8.

18. ללמדך, כי האחריות על אי ציון הנתונים מוטלת על הנתבעת בלבד, אשר בוחרת, ככל הנראה ביודעין, שלא לציינם, על מנת לגרום להטעיית צרכנים ולתשלום ביוקר, ובכך להשיא את רווחיה.

19. התובע נדהם מהפרותיה הבוטות, והסדרתיות של הנתבעת, את הוראות החוק, התקנות, בעניין. התובע יטען כי מכוח האמור לעיל, ובעקבות מעשיה של הנתבעת כמפורט לעיל קמה לו זכות תביעה מכוח מספר עילות כדלקמן:

- ☒ **הפרת תקנות המחיר ליחידת מידה והוראות חוק הגנת הצרכן;**
- ☒ **הפרת חובה חקוקה;**
- ☒ **עוולת הרשלנות כנוסחה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין;**
- ☒ **עשיית עושר ולא במשפט;**
- ☒ **הפרת הוראות חוק החוזים וחובת תום הלב;**
- ☒ **פגיעה באוטונומיה הצרכנית.**

20. זוהי תמצית בלבד, ולהלן יפורטו טענותינו.

ב. <u>עילות התביעה</u>

ב.1. <u>עילות מכוח חוק הגנת הצרכן ותקנות מחיר ליחידת מידה</u>

ב.1.א. <u>עילות מכוח תקנות המחיר ליחידת מידה</u>

21. סעיף 17ב(ה) לחוק הגנת הצרכן, קובע כך:

> "השר, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי טובין שלגביהם תהיה חובה להציג, נוסף על המחיר הכולל או במקומו, את המחיר ליחידת מידה, משקל או נפח, הכל כפי שיקבע.

22. בהתאם לכך, ובשל החשיבות הרבה שבדבר, ביום 1.1.2009 נכנסו לתוקפן תקנות המחיר ליחידת מידה. תקנות אלו, מעגנות את החובה החלה על הנתבעת לסמן את מחירי המוצרים הנמכרים על ידן ליחידת מידה.

23. וכך נקבע בסעיף 2 לתקנות:

> "**עוסק <u>המציע</u> טובין כמפורט להלן לצרכן, <u>מציגם או מוכרם</u>, יציג את מחירם ליחידת מידה:**
>
> (1) טובין הנמכרים בתפזורת;
>
> (2) **טובין ארוזים מראש, שלפי חיקוק או תקן רשמי חובה לציין על גביהם את כמותם.**

24. אין חולק, כי בהתאם להוראות הדין, ישנה חובה לציין את הכמות החלה על טובין באשר הם. כך למשל נקבע בסעיף 3 לצו הגנת הצרכן (סימון טובין), התשמ"ג-1983 (להלן "**צו סימון טובין**"), כי:

> "כל סימון יכלול פרטים אלה:
>
> ...
>
> **(7) כמות המצרך –**
>
> **(א) הכמות תצויין ביחידות של מספר או ביחידות של אורך, שטח, נפח או משקל - הכל על פי השיטה המטרית"**

25. כמו כן ראוי לציין את תקן ישראל 1118 (חלק 1), המתייחס אמנם רק למוצרי מזון, אך למעשה מטיל חובה זהה לסימון המחיר ליחידה מידה, ואף אוסר על שיווק מוצרים דומים ביחידות משקל שונות, ללא שמולאו ההוראות לעניין הסימון ביחידות מידה.

26. עולה אפוא, כי על הנתבעת מוטלת חובה – שבדין – לציין את מחירם של המוצרים המוצעים, מוצגים ונמכרים על ידה, ליחידת מידה. חובה זו נכונה לחלק נכבד מהמוצרים הנמכרים על ידי הנתבעת, ובוודאי למוצרים אשר תועדו על ידי התובע וצורפו כנספחים לבקשה זו.

27. סעיף 6(א) לתקנות מעגן את חובת הצגת המחיר ליחידת מידה גם על טובין הנמכרים בעסקת מכר מרחוק, כדלקמן:

"**תקנות אלה יחולו** על הצעה של טובין, הצגתם או מכירתם, בחנות אשר שטח הרצפה שלה, למעט שטח מופרד ותחום המשמש להחסנה בלבד, גדול מ-100 מטרים מרובעים וכן **על הצעה של טובין, הצגתם או מכירתם בעסקת מכר מרחוק, כהגדרתה בסעיף 14ג(ו) לחוק**".

28. סעיף 14ג לחוק הגנת הצרכן מגדיר "עסקת מכר מרחוק" כך:

"התקשרות בעסקה של מכר נכס או של מתן שירות, כאשר ההתקשרות נעשית בעקבות שיווק מרחוק, ללא נוכחות משותפת של הצדדים לעסקה".

29. ו"שיווק מרחוק", כך:

"פניה של עוסק לצרכן באמצעות דואר, טלפון, רדיו, טלויזיה, תקשורת אלקטרונית מכל סוג שהוא, פקסימיליה, פרסום קטלוגים או מודעות, או באמצעי כיוצא באלה, במטרה להתקשר בעסקה שלא בנוכחות משותפת של הצדדים, אלא באחד האמצעים האמורים".

30. עינינו הרואות, לשון התקנות והחוק ברורה וחד משמעית – לא יכול להיות חולק כי התקנות חלות על **כל** עסקת מכר דרך אלפיקציה או אתר אינטרנט. בהתאם לכך, על הנתבעת מוטלת חובה שבדין לציין את משקל המוצרים הנמכרים על ידה, ואת מחירם ליחידת מידה.

31. סעיף 3 לתקנות ממשיך וקובע את אופן הצגת המחיר, גם לעניין טובין הנמכרים בעסק מכר מרחוק, כדלקמן:

"(א) מחיר ליחידת מידה יוצג במקום הנראה לעין ובספרות ברורות וקריאות באופן שניתן לייחס אותן בקלות לטובין.

(ב) מחיר ליחידת מידה יסומן על גבי הטובין או אריזתם או על גבי תווית או שלט הצמודים למדף שמונחים עליו הטובין **ולעניין טובין הנמכרים בעסקת מכר מרחוק כהגדרתה בסעיף 14ג(ו) לחוק, יוצג המחיר ליחידת מידה בצמוד למחיר הטובין".**

32. להשלמת התמונה נציין, כי סעיף 6(ב) לתקנות מונה רשימה של פריטים אשר לגביהם לא חלה חובת הצגת מחיר ליחידת מידה. עיון ברשימה זו מגלה כי כל הפריטים אשר תועדו על ידי התובע אינם מצויים ברשימת חריגים זו.

33. אין ספק כי הנתבעת הפרה את הוראות התקנות באופן עקבי ומתמשך – המוצרים המוצעים, מוצגים, ונמכרים, על ידה אינם מסומנים במחיר ליחידת מידה כלל ועיקר (ולעתים אף לא מצוין משקלם כלל), על אף החובה לעשות כן. במעשיה אלו, הפרה הנתבעת את תקנות המחיר ליחידת מידה.

34. כמענה ראשוני לטענות אפשריות של המשיבה יצוין כבר עתה, כי התקנות קובעות כי האחריות לציון הנתונים האמורים מוטל על כל "**עוסק <u>המציע</u> טובין כמפורט להלן לצרכן, <u>מציגם או מוכרם</u>**". אין חולק כי הנתבעת עונה להגדרה זו, כאשר כל ההתקשרות של הצרכנים מבוצעת באופן ישיר מולה. הנתבעת אינה יכולה להתנות על הוראות התקנות, או להעביר את האחריות לאי ציון הנתונים אל הספקים השונים.

35. לסיום נזכיר, כי כל מטרת התקנות הנה הגנה על הצרכן. מטרתן לאפשר לצרכן לבצע השוואה נכונה וקלה בין מוצרים, בשים לב למשתנים השונים ובהם מחיר וכמות. ללא ציון המחיר ליחידת מידה, השוואת מחירים של מוצרים שונים, עשויה להיות משימה קשה ומתישה, שלקוחות רבים נכשלים בה ומוותרים עליה.

36. יפים לעניין זה דבריה של כבוד השופטת שושנה אלמגור, כפי שנאמרו ב-ת"צ 14982-11-12 **רוקח** נ' **JAMES RICHRDSON PROPRIETARY LTD**, שם אישרה תביעה ייצוגית בגין אי סימון מחירים ליחידת מידה:

> **"סביר להניח כי חישוב ההפרש בהעדר המחיר ליחידת מידה הוא משימה שחלק מהלקוחות מתקשים בה, חלקם נכשלים בה כליל וחלקם מוותרים עליה, אם מפאת חיפזון ואם מסיבה אחרת".**
>
> [וראו גם: ת"צ 39598-06-13 **יזרעאלי** נ' **עדן בריאות טבע מרקט** (פורסם בנבו, 14.5.2015)].

37. גם בענייננו, פועלה של הנתבעת כאמור לעיל, הביא לכך שהצרכנים אינם משווים בין המוצרים, אינם עורכים קניה נבונה וחסכונית, וכפועל יוצא, משלמים ביוקר על סל קניותיהם.

38. מכל הטעמים האמורים לעיל, מן הראוי כי הנתבעת תיתן את הדין על מעשיה ומחדליה האמורים.

ב.1.ב. <u>הטעיה, השפעה בלתי הוגנת, והפרת חובת גילוי</u>

39. פרק ב' לחוק הגנת הצרכן אוסר על "**הטעיה וניצול מצוקה**" של הצרכן, על ידי העוסק. סעיף 2(א) לפרק זה, אוסר על הטעייתו של צרכן, בין אם במעשה, במחדל, בעל-פה, בכתב או בכל דרך אחרת, בכל ענין מהותי. ובלשון הסעיף:

> **"לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה** (להלן – הטעיה); בלי לגרוע מכלליות האמור יראו ענינים אלה כמהותיים בעסקה:
>
> (1) הטיב, המהות, <u>הכמות</u> והסוג של נכס או שירות;
>
> (2) <u>המידה</u>, <u>המשקל</u>, הצורה והמרכיבים של נכס;
>
> ...
>
> (13) <u>המחיר</u> הרגיל או המקובל או המחיר שנדרש בעבר, לרבות תנאי האשראי ושיעור הריבית;

40. סעיף 2(ב) לחוק מוסיף וקובע כדלקמן:

> "לא ימכור עוסק, לא ייבא ולא יחזיק לצרכי מסחר נכס שיש בו **הטעיה** ולא ישתמש בנכס כאמור למתן שירות".

41. פעם אחר פעם עמדו בתי המשפט השונים על מהותה של חובת איסור ההטעיה. כך נקבע, עוד מקדמת דנא, על ידי כבוד הנשיא אהרון ברק, ב-ע"א **ברזני** נ' **בזק חברה לתקשורת בע"מ**, פ"ד נה(4) 584:

> סעיף 2 לחוק אינו דורש הטעיה הלכה למעשה. כל שנאסר על-פיו הוא עשיית דבר "העלול להטעות צרכן". **מטרתו של איסור זה להבטיח כי הצרכן יקבל מידע מלא ואמיתי.** האיסור שנקבע בסעיף 2 לחוק אינו איסור "תוצאתי"; הוא איסור "התנהגותי".
>
> [<u>ראו גם</u>: ע"א 10262/05 **אביב שירותים משפטיים בע"מ** נ' **בנק הפועלים, ההנהלה הראשית** (פורסם בנבו, 11.12.2008); ו-רע"א 3456/13 **חברת חשמל לישראל בע"מ** נ' **יונתן שליידר** (פורסם בנבו, 29.08.2017)].

42. בענייננו, הנתבעת מונעת מציבור הצרכנים מידע בסיסי ומהותי אודות המוצר, מידע שיש בהיעדרו כדי להטעות את הצרכן, ולפגוע ביכולתו המושכלות לבחור איזה מוצר הוא מעוניין לרכוש. ולא יכול להיות חולק הרי, כי הצגת משקל המוצר, ומחירו ליחידת מידה, הנה עניין מהותי. בפועלה כאמור, מפרה הנתבעת את הוראות סעיף 2 לחוק.

43. זאת ועוד, הנתבעת הפעילה השפעה בלתי הוגנת על הצרכנים, בעודה מציעה לציבור הרחב מוצרים אשר אינם כוללים את כל הפרטים הנדרשים, ובהם משקל ומחיר ליחידת מידה. עוד הפרה הנתבעת את סעיף סעיף 4(א)(3) לחוק הגנת הצרכן, הקובע כי "**עוסק חייב לגלות לצרכן... כל פרט מהותי לגבי נכס שקבע השר באישור ועדת הכלכלה של הכנסת**".

44. להשלמת התמונה יוער, כי סעיף 31 לחוק הגנת הצרכן קובע כי הפרת הוראות החוק מהווה גם עוולה בנזיקין, על כל המשתמע מכך.

ב.2. <u>הפרת חובה חקוקה</u>

45. עוולת הפרה חובה חקוקה מעוגנת בסעיף 63 לפקודת הנזיקין, הקובע כך:

> "מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק – למעט פקודה זו – והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו".

46. יסודותיה של העוולה נותחו עוד מקדמת דנא במסגרת ע"א 145/80 **ועקנין** נ' **המועצה המקומית בית שמש**, פ"ד לז(1) 113 ומאוחר יותר במסגרת ע"א 7130/01 **סולל בונה בניין ותשתיות בע"מ** נ' **יגאל תנעמי**, פ"ד נח(1) 1.

47. כך נקבעו יסודות העוולה המצטברים כדלקמן: (1) חובה המוטלת על המזיק מכוח חיקוק; (2) המזיק הפר את החובה המוטלת עליו; (3) החיקוק נועד, לפי פירושו הנכון, לטובתו או להגנתו של הניזוק; (4) ההפרה גרמה לניזוק נזק; (5) הנזק שנגרם הוא מסוג הנזק אליו נתכוון החיקוק.

48. בענייננו, לא יכול להיות חולק, כי כל יסודות העוולה, מתקיימים:

(1) <u>החובה מוטלת על הנתבעת מכוח חוק</u> – מובן הוא כי על הנתבעת, בהיותה עוסק, מוטלת חובה לעמוד בהוראות חוק הגנת הצרכן, ותקנות המחיר ליחידת מידה, הכל כמפורט בהרחבה בתת פרק ג.2 לעיל;

(2) <u>הפרת הוראות החובה על ידי המזיק</u> – כפי שהובהר בהרחבה בתת פרק ג.2 לעיל, הנתבעת הפרה את חובותיה האמורות, ברגל גסה, תוך שאינה מציינת את המחיר ליחידת מידה, בצמוד למוצרים הנמכרים על ידה באלפיקציה ובאתר (ולעיתים אף את משקלם);

(3) <u>החיקוק נועד לטובתו ולהגנתו של הניזוק</u> – לא יכול להיות ספק כי מטרתה המרכזית של התקנות היא לאפשר לציבור הצרכנים לערוך השוואה נוחה, קלה, מהירה ויעילה, של מוצרים שונים. כך אף עולה מדבריו של הממונה על הגנת הצרכן, עוה"ד יצחק קימחי, כפי שנאמרו סמוך לכניסתן של התקנות לתוקף:

> "**התקנות החדשות יקלו על חשיפת אותם עסקים המעלים את מחירי מוצריהם** בדרך של הקטנת הכמות במוצר הארוז, מבלי ליידע את הצרכנים על-כך. כל הקטנת כמות תובא לידי ביטוי בעליית המחיר של יחידת המידה של המוצר, גם אם מחירו הכולל של המארז לא השתנה".

(4) <u>ההפרה גרמה לניזוק נזק</u> – נעמוד על כך בהרחבה בפרק ה' להלן. במאמר מוסגר נעיר כבר עתה, כי מדובר על נזק ממוני בדמות תשלום עודף שהצרכנים נדרשו לשלם, כמו גם נזק לא ממוני, בדמות תחושות שליליות, תסכול, רגשות כעס, פגיעה באוטונומיה, עוגמת נפש, זלזול ואובדן אמון כלפי הנתבעת.

49. עינינו הרואות, כל תנאיו של סעיף 63 לפקודת הנזיקין התקיימו – הנתבעת הפרה חובה חקוקה – הוראות חוק הגנת הצרכן ותקנות המחיר ליחידת מידה.

ב.3. <u>עוולת הרשלנות כנוסחה בסעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין</u>

50. סעיף 35 לפקודת הנזיקין קובע כדלקמן:

> "עשה אדם מעשה שאדם סביר ונבון לא היה עושה באותן נסיבות, או לא עשה מעשה שאדם סביר ונבון היה עושה באותן נסיבות, או שבמשלח יד פלוני לא השתמש במיומנות, או לא נקט מידת זהירות, שאדם סביר ונבון וכשיר לפעול באותו משלח יד היה משתמש או נוקט באותן נסיבות – הרי זו התרשלות; ואם התרשל כאמור ביחס לאדם אחר, שלגביו יש לו באותן נסיבות חובה שלא לנהוג כפי שנהג, הרי זו רשלנות, והגורם ברשלנותו נזק לזולתו עושה עוולה".

51. עוולת הרשלנות לפי סעיף 35 לפקודת הנזיקין, מורכבת משלושה יסודות מצטברים: (1) קיומה של חובת זהירות מושגית וקונקרטית; (2) הפרת החובה (התרשלות); (3) קיומו של נזק הנובע מהתרשלות המזיק.

ראו: ע"פ 6/55 **כהן נ' היועץ המשפטי לממשלה**, פ"ד ט 1009, 1012 (1955); ע"פ 402/75 **אלגביש נ' מדינת ישראל**, פ"ד ל(2) 561, 570 (1976); עניין **ועקנין**.

52. כפי שנראה, יסודות אלו מתקיימים בנדון דנן.

53. באשר ליסוד הראשון, התובע יטען כי לנתבעת יש אחריות מושגית וקונקרטית כלפי לקוחותיה הקיימים והפוטנציאליים. בתוך כך התובע יטען כי על הנתבעת לנקוט בכל אמצעי הזהירות הנדרשים על מנת שהצרכנים ידעו בבירור מהו המחיר ליחידת מידה עבור כל מוצר אשר החוק קובע כי יש להציג מידע זה.

54. באשר ליסוד השני, התובע יטען כי הנתבעת הפרה את חובותיה בכך שלא עשתה כל שביכולתה על מנת שלצרכנים יהיה ברור מהו המחיר עבור יחידת מידע לכל מוצר ומוצר. הנתבעת הטעתה, ביודעין ובכוונת מכוון, את ציבור הצרכנים, כמפורט לעיל.

55. באשר ליסוד השלישי, התובע יטען כי מעשיה האמורים של הנתבעת גרמו לו וליתר חברי הקבוצה לנזק. על הנזק שנגרם נרחיב בפרק ה' להלן. בתמצית יוער כבר עתה, כי מדובר על נזק ממוני בדמות תשלום עודף שהצרכנים נדרשו לשלם, כמו גם נזק לא ממוני בדמות תחושות שליליות, תסכול, רגשות כעס, פגיעה באוטונומיה, עוגמת נפש, זלזול ואובדן אמון כלפי הנתבעת.

56. לאור כל האמור, לא יכול להיות חולק כי הנתבעת, לכל הפחות, התרשלה.

ב.4. עשיית עושר ולא במשפט

57. סעיף 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט התשל"ט-1979 קובע, כי מי שקיבל שלא על פי זכות שבדין נכס, שירות, או טובת הנאת אחרת, שבאו לו מאדם אחר, חייב להשיב לאותו אחר את הזכיה, ואם השבה בעין בלתי אפשרית – לשלם לו את שוויה.

58. לאורך השנים נקבע בפסיקה, כי עילה זו מורכבת משלושה יסודות: (1) התעשרות; (2) שבאה לזוכה מהמזכה; (3) שלא על פי זכות שבדין (ראו: רע"א 5768/94 **א.ש.י.ר יבוא ייצור והפצה נ' פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ** פ"ד נב(4) 289).

59. במקרה דנן, הנתבעת התעשרה על חשבון הצרכנים כאשר סיפקה ללקוחותיה מוצרים שאינם כוללים את המחיר ליחידת מידה, ומנעה מהצרכנים את האפשרות לערוך השוואה בין המוצרים, ולדעת מהו המחיר ה"אמיתי" של כל מוצר, כפי שמחויב מכוח הדין.

60. למותר לציין כי ההתעשרות שנוצרה אינה כדין, מקום בו היא נובעת מהתעלמות בוטה וחמורה של הנתבעת משלל הוראות חוק אשר חלות עליה כמפורט לעיל.

61. כמו כן, מובן כי ההתעשרות נוצרה על חשבון חברי הקבוצה, אשר אינם יכולים להשוות את המוצרים הנמכרים על ידי הנתבעת, וכפועל יוצא מכל אלה, נדרשו לשלם סכום גבוה יותר עבור חלק בלתי מבוטל מהמוצרים.

62. מכל האמור לעיל, מובן כי הנתבעת התעשרה שלא במשפט על חשבון התובע וחברי הקבוצה.

ב.5. <u>הפרת הוראות חוק החוזים וחובת תום הלב</u>

63. התובע יטען כי מעשי ומחדלי הנתבעת כמפורט לעיל מהווים הפרה של הוראות חוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, ושל חובת תום הלב המעוגנת בסעיף 12 לחוק, הקובעת כי "במשא ומתן לקראת כריתתו של חוזה חייב אדם לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב".

64. התובע יטען, כי חובת ההגינות ותום הלב מחייבת צד המנהל משא ומתן להתנהג ללא התחכמויות או תחבולות, שלא על מנת "להערים על אחר", כדי להגיע להישגים טוב יותר עבורו בעת ההתקשרות החוזית המיוחלת.

<u>ראו</u>: ע"א 251/84 **חברת ס.ג.פ להשקעות בע"מ נ' מדינת ישראל**, פ"ד לט(2) 463, 467; ע"א 8144/00 **עלריג נכסים (1987) בע"מ נ' ברנדר**, נז (1) 158; ע"א 7991/07 **רפאלי נ' רזין** (פורסם בנבו 12.04.2011), בעמ' 12-13.

65. התובע יטען כי הימנעותה של הנתבעת מקיום הוראות הדין בכל הנוגע לסימון המשקל והמחיר ליחידת מידה, מהווה התנהלות שאינה בתום לב, נקוט לשון המעטה, והפרה של הוראות חוק החוזים.

ב.6. <u>פגיעה באוטונומיה הצרכנית</u>

66. התובע יטען נוסף על האמור לעיל, כי מעשי ומחדלי הנתבעת מהווים אף פגיעה באוטונומיה הצרכנית של הפרט. הפרת הוראות החוק על ידי הנתבעת, הביאה לכך שהתובע, כמו גם יתר חברי הקבוצה, לא יכלו לקבל החלטה צרכנית מושכלת.

67. כמובן שהתנהלות הנתבעת האמורה גרמה לתובע ולחברי הקבוצה לנזקים, בדמות נזק ממוני ונזק לא ממוני (רגשות שליליים, עוגמת נפש וכו'). נזקים אלו הוכרו בפסיקה כנזקים ברי-תביעה במסגרת הליך של תובענה ייצוגית.

68. כך נקבע עוד מקדמת דנא ב-ע"א 2781/93 **דעקה נ' בית החולים כרמל** (פורסם בנבו, 29.08.1999), כי:

> "**...לכל אדם זכות יסודית לאוטונומיה. זכות זו הוגדרה כזכותו של כל פרט להחליט על מעשיו ומאווייו בהתאם לבחירותיו, ולפעול בהתאם לבחירות אלה.** הזכות לאוטונומיה היא, כלשון אותה הגדרה, "... his or her independence, self reliance and self-contained ability to decide" (ראו F. Carnerie "Crisis and Informed Consent: Analysis of a Law-Medicine Malocclusion" [97], at p. 56 note 4). ברוח דומה, מציין השופט מ' חשין, כי "**המשפט מכיר באוטונומיה של הפרט לגבש את רצונו כנראה לו על-פי 'טובתו': הפרט הוא המחליט על 'טובתו'-שלו: 'טובתו' היא רצונו ורצונו הוא 'טובתו'. 'רצון' מפורש או משתמע כולל בחובו את טובתו של אדם, 'טובתו' של אדם נחבאת בין קפליו של רצונו**" (דנ"א 7015/94 היועץ

המשפטי לממשלה נ' פלונית [9], בעמ' 96-95). זכותו זו של אדם לעצב את חייו ואת גורלו חובקת את כל ההיבטים המרכזיים של חייו – היכן יחיה; במה יעסוק; עם מי יחיה; במה יאמין. היא מרכזית להווייתו של כל פרט ופרט בחברה. יש בה ביטוי להכרה בערכו של כל פרט ופרט כעולם בפני עצמו. היא חיונית להגדרתו העצמית של כל פרט, במובן זה שמכלול בחירותיו של כל פרט מגדיר את אישיותו ואת חייו של הפרט (ראו D. Hermann "The Basis for the Right of Committed Patients to Refuse Psychotropic Medication" [98]).

וגם:

ההכרה בזכותו של אדם לאוטונומיה היא רכיב בסיסי בשיטת המשפט שלנו, כשיטת משפט של מדינה דמוקרטית (ראו: ר' גביזון "עשרים שנה להלכת ירדור – הזכות להיבחר ולקחי ההסטוריה" [78]; בג"ץ 693/91 אפרת נ' הממונה על מרשם האוכלוסין במשרד הפנים (להלן – עניין אפרת [11]), בעמ' 770). היא מהווה את אחד הביטויים המרכזיים לזכותו החוקתית של כל אדם בישראל לכבוד, המעוגנת בחוק-יסוד: כבוד האדם וחירותו. אכן, כבר נפסק כי **אחד מן הביטויים של הזכות לכבוד הוא "...חופש הבחירה של כל אדם כיצור חופשי"**, וכי בכך משתקפת התפיסה שלפיה "כל אדם... הוא עולם בפני עצמו, ומטרה בפני עצמה" (דברי הנשיא ברק בבג"ץ 7357/95 ברקי פטה המפריס (ישראל) בע"מ נ' מדינת ישראל (להלן – עניין ברקי פטה המפריס [12]), בעמ' 784-783). כפי שציין הנשיא ברק, "אוטונומיה זו של הרצון הפרטי מהווה ערך יסוד במשפטנו. היא מעוגנת כיום בהגנה החוקתית על כבוד האדם" (בג"ץ 4330/93 גאנם נ' ועד מחוז תל-אביב של לשכת עורכי הדין (להלן – עניין גאנם [13]), בעמ' 234-233). על משמעותו של כבוד האדם, בהקשר זה, עמד הנשיא שמגר בע"א 5942/92 פלוני נ' אלמוני [14], בעמ' 842, באומרו כי:

"**כבוד האדם משתקף, בין היתר, ביכולתו של יצור אנוש** בתור שכזה לגבש את אישיותו באופן חופשי, כרצונו, לבטא את שאיפותיו ולבחור בדרכים להגשמתן, **לבחור בחירותיו הרצוניות, לא להיות משועבד לכפייה שרירותית**, לזכות ליחס הוגן מצד כל רשות ומצד כל פרט אחר, ליהנות מן השוויון אשר בין בני אנוש...".

69. וראו גם דברי בית המשפט העליון ב-ע"א 1338/97 **תנובה מרכז שיתופי נ' ראבי**, פ"ד נז(1), שם הגדירה כבוד השופטת חיות את האוטונומיה הצרכנית כדלקמן:

"**ראש הנזק הנתבע בעניינו נוגע לנזק לא ממוני מסוג פגיעה באוטונומיה... הרציונלים שהנחו בהקשר זה את בית המשפט** בעניין דעקה ובענייניים אחרים הנוגעים לרשלנות רפואית **ישימים בה במידה גם לגבי פגיעה באוטונומיה הנגרמת כתוצאה מעוולה צרכנית שמבצע עוסק המטעה את הצרכן. אכן, באי הגילוי עצמו טמונה שלילת כוח הבחירה מן הצרכן".**

וגם:

"ככל שהדבר נוגע לתובענות ייצוגיות, מותר **אף להניח כנקודת מוצא לצורך הערכת הנזק הלא ממוני שנגרם למי שפגעו כך באוטונומיה שלהם, כי כתוצאה מאותה פגיעה הם חשים רגשות של כעס, תסכול ועלבון** (בעוצמה כזו או אחרת על פי הנסיבות הקונקרטיות של המקרה). **רגשות אלה שנגרמו כתוצאה מהתנהגות המזיק מצדיקים פיצוי בגין נזק לא ממוני**".

70. <u>בעניינו</u> – לא יכול להיות חולק כי האוטונומיה הצרכנית של התובע (ויתר חברי הקבוצה) נפגעה, עת לא היה ביכולתו לבחון באופן מושכל את העסקה אשר מוצעת לו על ידי הנתבעת, ובתוך כך לכלכל את צעדיו, להשוות בין המוצרים השונים, ולבחור את העסקה המשתלמת ביותר עבורו.

ג. <u>הנזק</u>

71. התובע יטען כי לו וליתר חברי הקבוצה נגרמו נזקים ממונים, ובלתי ממוניים, כדלקמן:

72. ראשית, התובע יטען לקיומו של <u>נזק ממוני</u>.

73. הימנעותה של הנתבעת מציון מחיר ליחידת מידה, כנדרש ממנה על פי הדין, גרמה לכך שהתובע ביצע רכישות של מוצרים, ללא שהייתה לו את האפשרות להשוות את מחירם למחיר מוצרים אחרים בכמויות שונות אצל הנתבעת, או אצל מתחריה.

74. בהתאם לכך, התובע יטען כי הנזק הממוני אשר נגרם לו, בראש ובראשונה, הנו הפער בין המחיר שנכפה על התובע לשלם, לבין המחיר שהיה יכול לשלם, אצל הנתבעת או אצל מתחריה, אילו היו נפרשים בפניו כלל הנתונים כנדרש, ובהם המחיר ליחידת מידה.

75. כפי שפורט לעיל, התובע מעריך את הנזק הממוני אשר נגרם לו על סכום מצטבר של 52.79 ₪.

76. שנית, התובע יטען לקיומו של <u>נזק בלתי ממוני</u>.

77. התובע יטען כי אי סימון מחיר ליחידת מידה, תוך שלילת זכותם הטבעית של התובע, ושל יתר חברי הקבוצה, לקבל החלטות כלכליות משוכלות ומבוססת על נתונים אותם המחוקק קבע שחייבים להיות מוצגים בפניהם, גרמה לתובע לעגמת נפש, אי נוחות, הכבדה ופגיעה באוטונומיה, כפי שפורט לעיל.

78. בהקשר האמור התובע יטען, כי בית המשפט הנכבד כבר קבע במקרה דומה, כי "**יכולתו של הצרכן להשוות מחירים היא נשמת אפה של צרכנות, וכל הגבלה או מניעה של יכולת זו כמוה כפגיעה ביכולתו לקבל החלטות צרכניות מושכלות**" (ראו ת"א 1169-07 **הראל נ' שטראוס מחלבות בע"מ** ואח', תש-צח 2010(4)).

79. יתרה מכך, נקבע כי ניתן להכיר בקיומו של נזק לא ממוני, שעניינו הגבלה או מניעה של יכולת הצרכן להשוות בין מחירי מוצרים דומים או חלופיים במטרה לקבל החלטה צרכנית מושכלת.

וכדברי בית המשפט ב**עניין שטראוס** מחלבות:

> "התובע טענה שהנזק שנגרם לה הוא העדר אפשרות להשוות את מחירי המוצרים למחירי מוצרים אחרים, דבר שהיה אפשרי אם הנתבעת היו מסמנות את אריזות המוצרים כנדרש על פי התקן. **נזק כזה אמנם אינו נזק**

ממוני או רכושי, אך הוכר בפסיקה כנזק שיש לפצות עליו... אין עוד מניעה הלכתית להכיר בפגיעה שתיגרם לצרכן ביכולתו לקבל מידע, שיאפשר לו להשוות מחירים ולרכוש את המוצר שבו יחפוץ על יסוד שיקולי מחיר, איכות ושאר שיקולים שהם רלוונטיים להחלטה צרכנית, **כנזק שהוא בר פיצוי בתובענה מעין זו שלפנינו**".

80. מכאן, שלתובע, וליתר חברי הקבוצה, נגרם נזק בלתי ממוני, נוסף על הנזק הממוני אשר פורט לעיל. הרגשות השליליים אשר נגרמו לתובע, לרבות תחושות כעס, מרמה, אובדן אמון ואי נוחות, מהוות פגיעה אשר קשה לכמתה בכסף. לפיכך סכומה של פגיעה זו מוערך בהערכה זהירה ושמרנית בסך של 20 ₪.

81. מטבע הדברים, הערכה מדויקת של הגביה שנעשתה ביתר, ושל הנזקים אשר נגרמו לכלל חברי הקבוצה, מחייבת בדיקה וניתוח מעמיקים של דוחות ונתוני הנתבעת. מכאן, שכימות סכום ההשבה והפיצוי לכלל חברי הקבוצה ייעשה על דרך ההערכה בלבד כדלקמן:

82. התובע מעריך כי היקף חברי הקבוצה אשר ניזוקו עומד על 500,000 לקוחות, אשר כל אחד מהם ניזוק בסכום מוערך וממוצע של 50 ₪ לכל צרכן, וזאת בשים לב לכך שסביר להניח כי פעמים רבות מדובר על לקוחות חוזרים. הנזק הבלתי ממוני, מוערך כאמור על ידי התובע בסכום של 20 ₪ עבור כל לקוח. מכאן, בשלב זה יועמד סכום הנזק המצרפי לכלל חברי הקבוצה על סך של 35,000,000 ₪.

83. התובע יבהיר, כי מדובר על הערכות בלבד, וככל שהנתונים המלאים אשר יתגלו במסגרת תובענה זו יציגו תמונת מצב שונה, הוא שומר על זכותו לתקן את היקף הפיצויים המבוקשים בהתאם.

84. עוד יצוין, כי בהתאם לסעיף 20(א) לחוק תובענות ייצוגיות, ניתן להחיל מנגנון גמיש, אשר במסגרתו בית המשפט הנכבד רשאי לקבוע כיצד ניתן יהא להוכיח את נזקם האישי של החברים בקבוצה, כאשר בהתאם לסעיף 20(א)(3), יתרת הכספים אשר לא תידרש, תועבר לאוצר המדינה.

85. התובע סבור כי במקרה שלפנינו ניתן יהיה לזהות בנקל חלק גדול מחברי הקבוצה, ולפצותם, בהתאם לניתוח נתונים אשר יתקבלו מהנתבעת, שכן מדובר בקהל לקוחות מוגדר אשר במסגרת הרכישה מסר את פרטיו לנתבעת. ככל שיתגלו קשיים באיתור חברי הקבוצה, ניתן יהיה ליישם את עקרונות הפיצוי לטובת הציבור הקבועים בסעיף 20(ג) לחוק.

86. למען הזהירות יובהר, כי עיון בהגדרת המונח "נזק" בפקודת הנזיקין מלמד, כי ההגדרה כוללת גם אובדן של נוחות, רווחה גופנית או חיסור מהם. בענייננו, הנזק נובע, בין היתר, מתחושת הכעס ואובדן האמון במשיבה, תחושה אשר נוצרה אצל התובע כאשר נודע לו על כך שהוטעה על ידי הנתבעת.

87. למען הסרת ספק נזכיר, כי נזק כתוצאה מפגיעה באוטונומיה של הפרט הוכר כנזק בר פיצוי, בין היתר במסגרת ע"א 1338/97 **תנובה מרכז שיתופי לשווק** נ' **ראבי** (פורסם בנבו, 19.05.2003) כפי שפורט בהרחבה לעיל.

88. בשולי הדברים התובע יציין, כי בשלב זה אין צורך בהוכחה משמעותית של סכום הפיצוי המוצע לניזוקים, ודי בכך שתוכח גרימת נזק כלשהו. ההכרעה בעניין חישוב וכימות גובה הנזק הקבוצתי אינה נדרשת בשלב הבקשה לאישור התובענה כייצוגית, אלא רק לאחריה, וככל שתאושר.

[ראו לעניין זה: ת"צ 39234-09-12 **כהן** נ' **סמארט קלאב אחזקות בע"מ** (פורסם בנבו, 24.11.2014); ת"צ 14144-0509 **הראל** נ' **לנדמארק** (פורסם בנבו, 27.12.2012; ת"צ 29520-03-13 **לייטקום (ישראל) בע"מ** נ' **חבס השקעות (1960) בע"מ** (פורסם בנבו, 19.07.2015)].

ד. <u>סוף דבר</u>

89. עניינה של תובענה זו כאמור, בהתעלמות בוטה וגסה של הנתבעת מהוראות החוקים השונים החלים עליה. הנתבעת, נמנעה כליל, ובאופן גורף, מסימון מחיר ליחידת מידה בצמוד למוצרים המוצעים, מוצגים, ונמכרים על ידה באפליקציה ו/או באתר (ולעתים אף נמנעה כליל מסימון משקלם).

90. התנהלות הנתבעת, כפי שפורט בהרחבה לעיל, מלמדת כי לשיטתה, מותר לה להפר ברגל גסה את הוראות חוק הגנת הצרכן, ותקנות המחיר ליחידת מידה. במעשיה ומחדליה המפורטים לעיל, גרמה הנתבעת לנזקים לתובע וליתר חברי הקבוצה.

91. לאור כל האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לזמן את הנתבעת לדין ולחייבה בפיצוי התובע בסך של 72.79 ₪, בתוספת שכר טרחה עו"ד בצירוף מע"מ כדין. בנוסף יתבקש בית המשפט הנכבד להורות לנתבעת לתקן את דרכיה, ולעמוד בהוראות החוק והתקנות.

תום שנפ, עו"ד
שנפ ושות' עורכי דין
ב"כ התובע